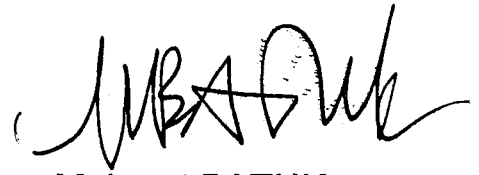

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

5434 Sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun teklifim gerekçesi ile birlikte ilişikte sunulmuştur.

Gereğini arz ederim.

Mehmet BATUK
Kocaeli Milletvekili

GENEL GEREKÇE

Eğitim ve Öğretim hizmeti yıpratıcı, yorucu ve insanın hem fiziki ve hem de ruhi sağlığını derinden etkileyicidir. Özellikle Türkiyemiz gibi eğitime yeterli kaynağın ayrılmadığı ülkelerde zaman zaman 80-100 öğrenciye kadar ulaşan sınıf mevcutları, çoğunlukla iyi ısıtılamayan ve temizlenemeyen sağlıklı ortamlar, yetersiz eğitim araç ve gereçleri ve özellikle öğrenci velilerimizin maddi imkanlarının yetersizliği sebebiyle çocuklarına gerekli eğitim malzemelerini temin edememeleri gibi pek çok sorunla boğuşan ve bunlara ilaveten aldığı ücretle sosyal statüsüne uygun bir yaşam düzeyi sağlayamayan eğitimcilerimizin bu ağır şartlarda çok uzun süre bu görevi verimli olarak yürütmeleri mümkün olamamaktadır.

Öğretmenlerin okul içindeki ve dışındaki toplumsal işlevlerinin taşıdığı önemi uluslararası düzeyde belgeleyen, 1966 sayılı ILO-UNESCO ortak belgesi olan “Öğretmenlerin Statüsüne İlişkin Tavsiye Kararı” dünya öğretmenlerinin statüsünü yükseltmeyi amaçlamışken, bu belgenin kabulünden bu yana 34 yıl geçmesine rağmen Türkiye’deki öğretmenlerimiz Batı ülkelerindeki meslektaşlarından en az on kat daha olumsuz şartlardaki gelir düzeyi ve sayısız sorunlarla mesleklerini uygulamaya çalışmaktadırlar.

İmam-Hatip ve Müezzin-Kayyumlar da bir yönüyle toplumsal eğitim hizmeti yürütmektedirler. Topluma ve cemaatine her türlü dini ve sosyal konularda bilgilendirme faaliyetlerinin yanında özellikle Diyanet İşleri Başkanlığı Din Eğitimi Dairesi Başkanlığının 08.02.2000 tarih ve 84 sayılı yazısı gereği camilerde Akşam Kursları tertip edip vatandaşlarımızı dini bilgilerle donatmakta ve Diyanetten sorumlu Başbakan Yardımcılığı’nın 23982 sayılı Resmi Gazete’de yayınlanan yönetmelik gereği Yaz Kurslarında çocuklara özlü dinî bilgiler vermektedirler. Ayrıca, sabahın çok erken saatlerinde görev başına gidip gece geç saatlere kadar mesai kavramı bilmeden hizmet görmektedirler. Milli-dini bayramlarda ve hafta sonlarında dinlenme imkanları da söz konusu olmamaktadır.

Bu iki meslek grubunun da görevi, iş yeriyle sınırlı kalmamaktadır. Öğretmenler öğrencilerin sınav kağıtlarını ve ödevlerini, bir sonraki gün vereceği derslerin plan-program ve hazırlıklarını , öğrenciden gelen her türlü yardım başvurusunu mesai saatleri dışında gerçekleştirmekte; okul-ev ayrımı yapmaksızın çalışmalarına devam etmektedir. Din hizmetleri sınıfındaki İmam-

Hatip ve Muezzin-Kayyumlar da görevleri cami ile sınırlı kalmamakta, toplumu aydınlatma görevini gece-gündüz her yerde yürütmektedirler. Düğünler, cenazeler, bayramlar onlar için ek sorumluluklar getirmektedir.

Her iki hizmet grubunda çalışanların yoğun ve yıpratıcı görevleri icra ederken son derece zinde olmak zorunluluğu vardır. Bu önemli görevleri yürütürken, fiziki sağlıkları olduğu kadar ruhi sağlıkları da bozulmakta ve görevin gereği olması gereken verimlilikleri düşmektedir. Yeni göreve başlayan bir stajyer öğretmen 30 saat derse girdiği halde yorgunluk hissetmemesine karşın, 10 yıldan fazla görev yapmış olanlar 20 saatlik haftalık derste bile zorlandıklarını; hele 20 yılı aşan öğretmenlerimizin teneffüs süresinin yetersizliğinden şikayetle, bir saat dersten sonra bir saat dinlenme ihtiyacı duyduklarını beyan etmektedirler.

Yapılan bir araştırmada öğretmenlerimizin yüzde 75'e yakınında üst solunum yolu enfeksiyonları, boğaz hastalıkları, faranjit, ses telleri rahatsızlığı, görme-duyma kaybı, astım, bronşit, bel fıtığı, damar sertliği, kalp hastalıkları, varis gibi meslek hastalıkları sıklıkla görülmektedir. Öğretmenlerin özellikle görme kaybı, duyma kaybı vs. gibi fiziki rahatsızlıkları, henüz yetişme çağındaki, birikimleri ve tecrübeleri takdir edemeyecek yaştaki çocuk ve genç öğrencilerce istismar edildiğine sıklıkla rastlanmaktadır. Böyle bir ortamda verimli eğitim faaliyetinin yürütülemeyeceği aşikardır.

20-25 yıl önce mezun olduğu dönemdeki bilgileri güncelliğini yitirmiş, yıpranmış, yorulmuş, verimliliği düşmüş emektar öğretmenlerimizin yerine, yeni ve çağdaş bilgilerle mücehhez dinamik öğretmen adaylarının göreve getirilmeleriyle çocuklarımız daha çağdaş bilgilerle donanacak, daha iyi yetişeceklerdir. Böylece, işsizliğin had safhada olduğu ülkemizde üniversite mezunu genç öğretmen adaylarına da iş imkanı açılmış olacaktır.

Hükümetin ısrarları sonucu 4447 sayılı Sosyal Güvenlik Yasasıyla çalışanların emeklilik yaşı kadınlarda 58, erkeklerde 60' çıkartılmıştır. Özellikle bu iki yorucu meslek erbabının ileri yaşlara kadar görevlerini verimli yürütebilmeleri mümkün değildir.

Yukarıda saydığımız şartlar dikkatle incelendiğinde, sorumluluğu çok ağır görevler yürüten öğretmen ve imamlarımız; subaylar, polisler, gazeteciler vs. görevlilerde olduğu gibi fiili hizmet tazminatından yararlanmasının gerekliliği izahtan varestedir.

TÜRKİYE CUMHURİYET EMEKLİ SANDIĞI KANUNUNDA DEĞİŞİKLİK YAPILMASINA DAİR KANUN TEKLİFİ

MADDE 1-8/6/1949 tarihli ve 5434 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Emekli Sandığı Kanunu'nun 32.maddesinin (i) bendinden sonra gelmek üzere aşağıdaki bentler eklenmiştir.

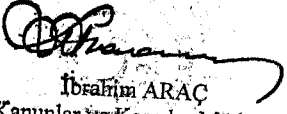
(j) Öğretmenlerin. *Üniversiteler, Milli Eğitim Bakanlığı ve her türlü kamu kurum ve kuruluşunda fiilen eğitim-öğretim hizmeti yapanların* 3 ay

(k) İmam-Hatip ve Müezzin-Kayyumlar. *Cami ve mescitlerde din hizmetleri kadrosunda fiilen görev yapanlar* 3 ay

GEÇİCİ MADDE 212:-Yukarıdaki (j) ve (k) bendleri kapsamına giren iştirakçilerin fiili hizmetlerine eklenecek müddet, 5434 sayılı Kanunun yürürlüğe girdiği tarihten sonra göreve başlayıp da fiilen eğitim-öğretim ve din hizmeti sınıflarında çalışmış olanların emeklilik işlemlerine uygulanır.

MADDE 2. – Bu Kanun yayımı tarihinde yürürlüğe girer.

MADDE 3. – Bu Kanun hükümlerini Bakanlar Kurulu yürütür

Aşlı gibidir

İbrahim ARAC
Kanunlar ve Kararlar Müdürü